

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/258/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113213406
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113213406.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., A. T. 3, právne zastúpený: Y. J. G., advokát so sídlom L., T. 2, proti žalovanému: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., H. T. 3, právne zastúpený: Q. L. H. kancelária s.r.o., N.: XX XXX XXX so sídlom L., L. XX, v konaní o zaplatenie polovice hodnoty členského podielu s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 09.06.2015 č.k. 15C 121/2013-120 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu 10.05.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na vyrovnanie jeho spoluvlastníckeho podielu v bytovom družstve zaplatiť mu sumu 33.500,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu na začatie konania až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a na náhradu trov konania.

Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č.k. 15C/121 /2013-116 zo dňa 12.2.2015 tak, že konanie o zaplatenie 3.250,- Eur zastavil. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 30.250,- Eur do 12-tich mesiacov od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách konania si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p.

Týmto rozhodnutím súd rozhoduje iba o trovách konania.

Súd vec právne posúdil podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a dospel k nasledovným záverom.

Použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania, pretože má dopad na toho, kto by mal ináč právo na náhradu trov konania. Aplikácia ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie práva na náhradu trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná. Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa, posudzované ako na strane toho, komu má byť náhrada trov priznaná, tak

aj na strane účastníka, ktorý by bol ináč povinný trovy konania nahradiť. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada predovšetkým na osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery všetkých účastníkov, okolnosti podania návrhu na začatie konania a uplatňovania práva účastníka, postoje účastníkov v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, tak aj oprávneného účastníka z titulu práva na náhradu trov konania. Uvedené

ustanovenie dáva súdu možnosť prihliadnúť pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania na osobitosti jednotlivých prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti.

Rozhodujúcim pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania je zistenie, či možno od žalobcu, ktorá má nárok na náhradu trov konania (§ 142 ods. 3 O.s.p.), spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním hradil sám.

Súd preskúmal majetkové pomery účastníkov a zistil, že u oboch účastníkov sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Obom účastníkom konania bol z dôvodu materiálnej núdze rozhodnutím Centra právnej pomoci priznaný nárok poskytovanie právnej pomoci. Žalobcovi bol určený advokát JUDr. Dušan Remeta a žalovanej určená Eva Petránová Advokátska kancelária s.r.o.”

Žalobcovi ani žalovanej však nevznikli žiadne výdavky vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia, keďže obom boli zástupcovia určení rozhodnutím Centra právnej pomoci. Zároveň im nevznikli ani iné trovy konania.

Súd zohľadnil osobné a majetkové pomery žalovanej, keď mal za preukázané, že spĺňa stav materiálnej núdze, čo vyplýva aj z rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 15.08.2013 o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci. Zároveň z predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 04.12.2014 mal súd za preukázané, že je poberateľkou invalidného dôchodku v sume 130,20 Eur a zároveň má vyživovaciu povinnosť k jednému nezaopatrenému dieťaťu.

Napriek skutočnosti, že žalobca by mal právo na plnú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. je spravodlivé, vzhľadom na zistené majetkové pomery žalovanej, aby náhrada trov konania účastníkom priznaná nebola.

O trovách konania preto súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Žalobca v podanom odvolaní navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 5.028,65 eur. Namietal, že pokiaľ ide o naplnenie podmienky v podobe existencie dôvodu hodného osobitného zreteľa, tento v prejednávanej veci v celom rozsahu absentuje. Navyše, v odvolaní napadnutom uznesení absentuje aj odôvodnenie vo vzťahu k existencii výnimočnosti prípadu.

Pokiaľ ide o ďalšiu argumentáciu súdu pre nepriznanie náhrady trov konania z dôvodu priznania nároku na bezplatnú právnu pomoc obom účastníkom konania CPP a že z tohto dôvodu žalobcovi žiadne trovy nevznikli, táto argumentácia neobstojí, lebo nie je úplná.

V súlade s ust. § 15 zák. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi totiž zákonodarca predpokladá, že si oprávnená osoba najprv uplatní nárok na náhradu trov konania v súdnom konaní riadne podľa § 142 a nasl. O.s.p. Až pre prípad, že súd náhradu trov konania účastníkovi neprizná, môže si Centrom ustanovený advokát vyúčtovať odmenu (v oveľa nižšej výške) voči Centru (teda štátu). Prioritne tak má znášať náhradu trov účastníka konania neúspešná protistrana a nie štát, ktorý má len podporné postavenie. Uvedený arbitrárny dôvod priamo zasahuje aj do Ústavou garantovaného vlastníckeho práva advokáta, ktorý zastupoval úspešného účastníka, v tomto prípade žalobcu, keďže podľa § 15 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. prichádza táto pohľadávka titulom prisúdenej náhrady trov konania na advokáta, ktorý ju má právo vymáhať.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

K odvolacím námietkam žalobcu sa žiada uviesť nasledovné.

Súd prvého stupňa v súlade s ustálenou súdnou praxou v odôvodnení svojho rozhodnutia zvýraznil, že pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada predovšetkým na osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery všetkých účastníkov, okolností podania návrhu na začatie konania a uplatňovania práva účastníka, postoje účastníkov v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, tak aj oprávneného účastníka z titulu práva na náhradu trov konania.

Uvedené ustanovenie dáva súdu možnosť prihliadnúť pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania na osobitosti jednotlivých prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

Ak po preskúmaní majetkových pomerov účastníkov zistil, že u oboch účastníkov sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, zohľadnil osobné a majetkové pomery žalovanej, keď mal za preukázané, že spĺňa stav materiálnej núdze, čo vyplýva aj z rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 15.8.2013 o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci, zároveň z predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 4.12.2014 mal za preukázané, že je poberateľkou invalidného dôchodku v sume 130,20 eur a zároveň má vyživovaciu povinnosť k jednému nezaopatrenému dieťaťu, nemožno sa stotožniť so záverom odvolateľa, že v rozhodnutí absentujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Výnimočnosťou prípadu možno označiť stav, keď obom účastníkom konania bol z dôvodu materiálnej núdze rozhodnutím Centra právnej pomoci priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci. Žalobcovi ani žalovanej nevznikli žiadne výdavky vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia, keďže obom boli zástupcovia určené rozhodnutím Centra právnej pomoci a zároveň im nevznikli ani iné trovy konania.

Námietka, že právny zástupca žalobcu v dôsledku vydaného rozhodnutia má právo na odmenu v oveľa nižšej výške, je vo vzťahu k aplikácii ust. § 150 ods. 1 O.s.p. bez právneho významu.

Odvolaací súd z uvedených dôvodov v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.